

फलितमाह यत्रेति यत्रकुत्राप्यनुमानेर्देशादृष्टनित्यात्मान्यतमसाधकेसाध्यसिद्धिभावयतः कृतं अलंभावनयालमित्यर्थः उक्तं विधयानुमानस्याप्रमाणत्वात् शरीरस्य शरीरात् ॥ २८ ॥ अनुमानस्य प्रामाण्योपगमे तु तत एव देहादन्यात्मसिद्धिरित्याह रेत इति यथा समाने पिभूतचतुष्टयसंयोगे वटकणिकायां वटपत्रपुष्पफलमूलत्वगादिरूपरसादयोर्निर्हिताः एवं तत्तद्वेत्तसि समानेप्युषधं भक्षणमभोगे मनोबुद्ध्यहंकारचित्तशरीराकारगुणादयो निर्हिताः संत आविर्भवन्ति यथा वा एकस्मादेव धेनू पशुक्ता तृणोदकात्पयः सर्पिषी पृथक् स्वभावे यथा वा बहुद्रव्यकलकाद्विचित्रात्रमधिवासिता म्भदशक्तिरुत्पद्यत एव रेतस उपलभ्योपलब्धां शौवाभूतसंयोगाद्वा चैतन्यं जन्यते जातिर्जन्माद्यादेः यथा वा काष्ठद्वयसंश्लेषात्तत्पकाशकोग्निर्जायत एव भूतयोगादपि तत्पकाशकं चैतन्यमुत्पद्यते इति जडद्वयादजडोत्पत्तौ दृष्टान्तांतरं पराभिमतं स्मृतिरिति यथा तर्कमते जडयोरप्यात्ममनसोर्योगादजडं स्मृत्यादिरूपज्ञानं जायते तद्वत्त्रापि भविष्यति एवमुत्पन्नं चैतन्यं अयस्कांतमणिर्लोहमिव इंद्रियसंघातं चालयिष्यति कार्यवैचित्र्यमपि पार्थिवांशगतजातिभेदादेव भविष्यति सूर्यकांतयोगादेव सूर्यरश्मयोऽग्निसुवतेन पृथ्व्यंतरयोगात्तद्वत्तत् एवं भोक्तृत्वं बन्हेर्जलशोषकत्ववत्संघातस्यैव युज्यते इति युक्तं शरीरादन्यो जीवो नास्तीति ॥ २९ ॥ एतदूषयति प्रेतीति प्रेतीभूते देहे

यत्र यत्रानुमानेस्मिन्कृतं भावयतोपि च ॥ नान्यो जीवः शरीरस्य नास्तिकानां मते स्थितः ॥ २८ ॥ रेतो वटकणीकायां घृतपाकाधिवासनं ॥ जातिः स्मृतिरयस्कांतः सूर्यकांतो बुभक्षणं ॥ २९ ॥ प्रेतीभूतेत्ययश्चैव देवताद्युपपादनं ॥ मृते कर्मनिवृत्तिश्च प्रमाणमिति निश्चयः ॥ ३० ॥ नन्वेते हेतवः संति ये केचिन्मूर्तिसंस्थिताः ॥ अमूर्तस्य हि मूर्तेन सामान्यं नोपपद्यते ॥ ३१ ॥

चैतन्यात्ययो देहातिरिक्तात्माऽस्तित्वे प्रमाणमित्यभ्यस्तस्य योज्यं यदि देहश्चेतनः स्यात्तर्हि मृतेऽपि देहे चैतन्यमुपलभ्येतातो न देहधर्मश्चैतन्यमित्यर्थः प्रेत्यभूतात्यय इति पाठे मृत्वाभूतनाशः यस्मिन्सति देहो बलशयति असति च नश्यति स देहादन्य इत्यर्थः तथा शीतज्वरनिवृत्त्यर्थं मंत्रप्रतिपाद्यादेव तालोकायतिकेन प्रार्थ्यते सा चेद्भूतमयी स्यात्तर्हि घटादिवद्भूयेत सूक्ष्मशरीरस्य लोकांतरसंचारक्षमस्यास्वीकारात् आदिपदानुभूतावेशोपि पाह्यः यस्मिन् शरीरे भूतांतरमाविशति तदा तदेहपीडयामुख्यो देहपतिर्न बाध्यते किंतु आविष्ट एव तदानीं तस्यैव देहाभिमानात् तदपगमे तु मुख्य एव बाध्यतेऽतो न देह आत्मा दृष्टविरोधादित्यर्थः मृते कर्मनिवृत्तिः कृतनाशः चात् उत्पत्तौ अकृताभ्यागमश्च दोष इत्यर्थः ॥ ३० ॥ एवं स्वमते साधकान्युक्ता परोक्तान्हेतूनाभासयति नन्वेत इति मूर्तिसंस्थिता जडमेवाभ्यादिकमिति सर्वे पूर्वोक्ता हेतवो जडाजडसिद्धावेव पर्यवस्यन्ति न त्वजडसिद्धौ हियस्मान्मूर्तादमूर्तस्य ज्ञानस्योत्पत्तौ पृथिव्यादिचतुष्टयादाकाशोप्युत्पद्येतेत्यर्थः सामान्यं सादृश्यं कार्यस्य कारणेन सहावगतं मृददादौ ननु मूर्तामूर्तयोरत्यंतविलक्षणयोस्तदुपपद्यते यदपि तर्कमतं जडयोरप्यात्ममनसोर्योगादजडं ज्ञानमुत्पद्यते तदपि दृश्याद्रष्टृजन्मासंभवात्प्राप्त्याख्यमेव ॥ ३१ ॥